

(د) $d(x, z) \leq d(x, y) + d(y, z) \quad \forall x, y, z \in X$
 مجموعه X با متر d را یک فضای متریک نامیده و با (X, d) نشان می‌دهیم.

مثال ۲.۲.۲. روی $\mathbb{R}^n$ که دارای اعضائی بصورت n تایی های مرتب است، متر را چنین تعریف می‌کنیم

$$d(x, y) = \sqrt{(x_1 - y_1)^2 + (x_2 - y_2)^2 + \dots + (x_n - y_n)^2}$$

که در آن $x = (x_1, x_2, \dots, x_n), y = (y_1, y_2, \dots, y_n) \in \mathbb{R}^n$

بوضوح دیده می‌شود که $(\mathbb{R}^n, d)$ یک فضای متریک بوده و به متریک معمولی موسوم است.

تعریف ۳.۲.۲. دنباله (x_n) از فضای متریک (X, d) راهمگرا گوئیم، هرگاه $x \in X$ وجود داشته باشد که $\lim_{n \rightarrow \infty} d(x_n, x) = 0$ را حد دنباله (x_n) نامیده و می‌نویسیم $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = x$ و یا بصورت خلاصه $x_n \rightarrow x$.

تعریف ۴.۲.۲. دنباله (x_n) در فضای متریک (X, d) کراندار است، هرگاه عدد حقیقی M و عنصر $x \in X$ موجود باشند بطوری که بازای هر $n \in \mathbb{N}$ ، $d(x_n, x) \leq M$. بعلاوه دنباله (x_n) از فضای متریک (X, d) را یک دنباله کوشی می‌نامیم، هرگاه برای هر $\varepsilon > 0$ ، عدد طبیعی N وجود داشته باشد که برای هر $m, n \geq N$ داشته باشیم $d(x_n, x_m) < \varepsilon$. فضای متریک (X, d) را کامل گوئیم، هرگاه هر دنباله کوشی در آن همگرا باشد.

مثال ۵.۲.۲. برای عدد حقیقی $p \geq 1$ فضای ℓ^p متشکل از مجموعه تمام دنباله هایی بصورت $x = (x_1, x_2, \dots, x_n, \dots)$ (با $x_i \in \mathbb{K}$) که $\sum_{i=1}^{\infty} |x_i|^p \leq \infty$ را در نظر می‌گیریم، متر روی ℓ^p را بصورت $d(x, y) = \left(\sum_{i=1}^{\infty} |x_i - y_i|^p \right)^{\frac{1}{p}}$ تعریف می‌کنیم. آنگاه (ℓ^p, d) یک فضای متریک کامل است. برای توضیحات بیشتر ر.ک. [۳] و [۴].

تعریف ۶.۲.۲. زیر مجموعه M از فضای متریک (X, d) را در X چگال گوئیم هرگاه $\overline{M} = X$. فضای متریک (X, d) تفکیک پذیر است اگر دارای زیر مجموعه چگال شمارا باشد. بنابراین $\mathbb{Q}$ در $\mathbb{R}$ چگال است زیرا $\overline{\mathbb{Q}} = \mathbb{R}$ و از اینکه $\mathbb{Q}$ شمارش پذیر است پس $\mathbb{R}$ تفکیک پذیر می‌باشد.

۳.۲ فضای برداری

تعریف ۱.۳.۲. یک فضای برداری روی میدان $(\mathbb{C}$ یا $\mathbb{R})$ متشکل از:

۱. یک مجموعه V از اشیایی به نام بردارها،
۲. قاعده‌ای به نام جمع برداری که به هر جفت از بردارهای x و y از V بردار $x + y$ از V را که مجموع x و y نامیده می‌شود، وابسته می‌سازد با این شرط که
 (آ) جمع جابجائی است، یعنی $x + y = y + x$
 (ب) جمع شرکت‌پذیر است، یعنی $(x + y) + z = x + (y + z)$

(پ) بردار یکتای $\circ$ به نام صفر در V موجود است، بطوری که به‌ازاء هر x در V ، $x + \circ = x$ ،
 (ت) به‌ازاء هر بردار x در V بردار یکتای $-x$ در V موجود است بطوری که $x + (-x) = \circ$
 ۳. قاعده‌ای به نام ضرب اسکالری که به هر اسکالر α از $\mathbb{K}$ و هر بردار x در V بردار αx در V را که حاصلضرب α در x نامیده می‌شود، وابسته سازد با این شرایط که

$$(A) \quad 1 \cdot x = x, \quad x \text{ در } V$$

$$(B) \quad (\alpha\beta)x = \alpha(\beta x)$$

$$(پ) \quad \alpha(x + y) = \alpha x + \alpha y$$

$$(ت) \quad (\alpha + \beta)x = \alpha x + \beta x$$

زیرمجموعه W از فضای برداری V را زیرفضای V گوئیم هرگاه W تحت اعمال تعریف شده در V ، خود یک فضای برداری باشد.

تعریف ۲.۳.۲. گیریم X یک فضای برداری بر میدان $\mathbb{K}$ باشد. زیر مجموعه S از X را وابسته خطی نامیم هرگاه بردارهایی متمایز مانند $x_1, x_2, \dots, x_n$ در S و اسکالرهایی مانند $r_1, r_2, \dots, r_n$ که همگی صفر نیستند در $\mathbb{K}$ یافت شود بطوری که

$$r_1 x_1 + r_2 x_2 + \dots + r_n x_n = \circ$$

مجموعه‌ای که وابسته خطی نباشد را مستقل خطی نامند. اگر $x_1, x_2, \dots, x_n$ بردارهایی در X و $c_1, c_2, \dots, c_n$ اسکالرهایی باشند، بردار

$$c_1 x_1 + c_2 x_2 + \dots + c_n x_n$$

را یک ترکیب خطی از $x_1, x_2, \dots, x_n$ نامند. چنانچه $S \subseteq X$ و Y مجموعه تمام ترکیبات خطی عناصر S باشد، می‌گوئیم Y پیمای S است و می‌نویسیم $Y = \text{Span}(S)$. اگر $S \subseteq X$ و $X = \text{Span}(S)$ و عناصر S مستقل خطی باشند، گوئیم S یک پایه برای مجموعه X است. در صورتیکه مجموعه S متناهی و شامل n بردار باشد، گوئیم X یک فضای برداری با بعد متناهی است. تعداد اعضای S را بعد X می‌نامیم و با $\dim X = n$ نشان می‌دهیم.

ملاحظه ۳.۳.۲. هر فضای برداری با پایه شمارا، تفکیک پذیر است. بعلاوه هر فضای متریک تفکیک پذیر دارای پایه شماراست. بوضوح $\mathbb{R}^n$ همراه با جمع و ضرب اسکالر معمولی یک فضای برداری روی میدان $\mathbb{R}$ است و $\dim \mathbb{R}^n = n$. لذا $\mathbb{R}^n$ تفکیک پذیر است. می‌توان دید که فضای ℓ^p با تعریف پایه شمارا بصورت $\{e_1, e_2, \dots, e_j, \dots\}$ که برای هر j ، $e_j = (\dots, 1, \dots)$ در مولفه j ام برابر یک است فضائی تفکیک پذیر است ([۴] و [۷]).

۴.۲ نرم و فضاهاى نرم دار

تعریف ۱.۴.۲. فرض کنیم X یک فضای برداری روی میدان $\mathbb{K}$ باشد. تابع حقیقی $\| \cdot \| : X \rightarrow \mathbb{R}$ را یک نرم نامیم هرگاه برای هر $x, y \in X$ و هر اسکالر α داشته باشیم:

$$(A) \quad \|x\| \geq 0$$

(ب) $\|x\| = 0$ اگر و تنها اگر $x = 0$

(ج) $\|\alpha x\| = |\alpha| \cdot \|x\|$

(د) $\|x + y\| \leq \|x\| + \|y\|$

اگر فضای برداری X دارای نرم $\|\cdot\|$ باشد، آنگاه گوئیم X یک فضای نرم داراست و آن را با $(X, \|\cdot\|)$ نشان می‌دهیم.

اگر X یک فضای نرم دار باشد و برای هر $x, y \in X$ ، قرار دهیم $d(x, y) = \|x - y\|$ ، آنگاه بسادگی دیده می‌شود که d یک متر روی X است و بنابراین هر فضای نرم دار یک فضای متریک است. d را متر تولید شده بوسیله نرم $\|\cdot\|$ می‌نامیم. همچنین نرم $\|\cdot\|$ تابعی پیوسته بر X است. این مطلب بسادگی و با بکاربردن تعریف پیوستگی و اینکه

$$\left| \|x\| - \|y\| \right| \leq \|x - y\|$$

ثابت می‌شود.

مثال ۲.۴.۲. فضای برداری $\mathbb{R}^n$ با نرم $\|x\| = \left(\sum_{i=1}^n |x_i|^2 \right)^{\frac{1}{2}}$ که $x = (x_1, \dots, x_n) \in \mathbb{R}^n$ یک فضای نرم‌دار است. همچنین روی فضای ℓ^p معرفی شده در مثال ۵.۲.۲، می‌توان نرم را بصورت

$$\|x\| = \left(\sum_{i=1}^{\infty} |x_i|^p \right)^{\frac{1}{p}}$$

تعریف کرد، که در آن دنباله $x = (x_i)_{i=1}^{\infty}$ در ℓ^p است.

تعریف ۳.۴.۲. فضای نرم دار $(X, \|\cdot\|)$ را باناخ گوئیم، هرگاه با متر تولید شده توسط نرم $\|\cdot\|$ کامل باشد. بنابراین $\mathbb{R}^n$ و ℓ^p همراه با نرم‌های تعریف شده، فضای باناخ هستند.

تعریف ۴.۴.۲. فرض کنیم A یک زیر مجموعه ناتهی از فضای متریک (X, d) باشد. قطر مجموعه A را با $\text{diam } A$ نشان داده و بدین صورت تعریف می‌کنیم

$$\text{diam } A = \sup_{x, y \in A} d(x, y)$$

A در X کراندار است اگر و تنها اگر عدد حقیقی M وجود داشته باشد بطوری که $\text{diam } A \leq M$.

تعریف ۵.۴.۲. منظور از یک پوشش باز برای مجموعه S در فضای متریک X ، یعنی گردآیه‌ای از زیرمجموعه‌های باز X مانند $\{G_\alpha\}$ بطوری که $S \subset \bigcup G_\alpha$ ، زیر مجموعه S از فضای متری X را فشرده گوئیم هرگاه هر پوشش باز S دارای زیر پوشش متناهی باشد.

تعریف ۶.۴.۲. فرض کنید X یک فضای برداری روی میدان $\mathbb{K}$ باشد. یک مجموعه محدب در X ، زیر مجموعه ناتهی S از X است که برای هر $x, y \in S$ و هر عدد حقیقی $0 \leq t \leq 1$ داشته باشیم

$$tx + (1 - t)y \in S$$

بوضوح زیرفضای یک فضای برداری مجموعه‌ای محدب است. زیرمجموعه S از X را گوه نامیم اگر S یک مجموعه ناتهی و محدب باشد بقسمی که برای هر $t \geq 0$ ، $tS \subseteq S$. یک گوه را مخروط گوئیم هرگاه $S \cap (-S) = \{0\}$.

۵.۲ اندازه

در این بخش تعاریف مختصری در مورد نظریه اندازه که مورد نیاز است را بیان می‌کنیم. البته خواننده می‌تواند بحث مبسوط در این زمینه را در [۷] و [۸] ببیند. یادآوری کنیم که مجموعه

$$\mathbb{R}^* = \mathbb{R} \cup \{-\infty, \infty\}$$

را اعداد حقیقی توسعه یافته می‌باشد و تابع حقیقی توسعه یافته، تابعی است با برد در $\mathbb{R}^*$.

تعریف ۱.۵.۲. فرض کنیم X یک مجموعه دلخواه و $\mathcal{B}_X$ یک خانواده از زیرمجموعه‌های X باشد. $\mathcal{B}_X$ را یک σ -جبر گوئیم هرگاه

$$(1) \quad \emptyset, X \in \mathcal{B}_X$$

$$(2) \quad E \in \mathcal{B}_X \Rightarrow E^c = X - E \in \mathcal{B}_X$$

(۳) برای $\{E_n\}_{n=1}^{\infty}$ از عناصر $\mathcal{B}_X$ داشته باشیم $\bigcup_{n=1}^{\infty} E_n \in \mathcal{B}_X$ زوج $(X, \mathcal{B}_X)$ متشکل از یک مجموعه X و یک σ -جبر $\mathcal{B}_X$ را فضای اندازه‌پذیر نامند. عضو E از $\mathcal{B}_X$ را مجموعه اندازه‌پذیر گوئیم.

تعریف ۲.۵.۲. منظور از اندازه μ روی فضای اندازه‌پذیر $(X, \mathcal{B}_X)$ یک تابع حقیقی توسعه یافته μ روی اعضاء $\mathcal{B}_X$ است که برای همه اعضاء $\mathcal{B}_X$ تعریف شده و دارای خواص زیر باشد:

$$(1) \quad \mu(\emptyset) = 0$$

$$(2) \quad \mu(E) \geq 0, E \in \mathcal{B}_X$$

(۳) μ جمع‌شمارا باشد، یعنی برای هر دنباله $\{E_n\}_{n=1}^{\infty}$ از اعضاء دو به دو مجزای $\mathcal{B}_X$ داشته باشیم:

$$\mu\left(\bigcup_{n=1}^{\infty} E_n\right) = \sum_{n=1}^{\infty} \mu(E_n)$$

فضای اندازه‌پذیر $(X, \mathcal{B}_X)$ و اندازه تعریف شده μ روی آن را با $(X, \mathcal{B}_X, \mu)$ نشان داده و آن را فضای اندازه می‌نامیم. اندازه μ را یک اندازه σ -باپایان گوئیم، هرگاه یک دنباله $\{E_n\}_{n=1}^{\infty}$ از عناصر $\mathcal{B}_X$

باشد بگونه‌ای که $X = \bigcup_{n=1}^{\infty} E_n$ و به ازاء هر $n \in \mathbb{N}$ ، $\mu(E_n) < \infty$ باشد.

لم ۳.۵.۲. فرض کنید μ اندازه تعریف شده روی σ -جبر $\mathcal{B}_X$ باشد. اگر E و F متعلق به $\mathcal{B}_X$ باشند و $E \subseteq F$ آنگاه $\mu(E) \leq \mu(F)$.

□

برهان. رک [۸].

تعریف ۴.۵.۲. فرض کنیم X یک مجموعه دلخواه و $\mathcal{B}_X$ یک خانواده از زیرمجموعه‌های X باشد. $\mathcal{B}_X$ را یک σ -جبر گوئیم هرگاه

$$(1) \quad \emptyset, X \in \mathcal{B}_X$$

$$(2) \quad E \in \mathcal{B}_X \Rightarrow E^c \in \mathcal{B}_X$$

(۳) برای $\{E_n\}_{n=1}^k$ از عناصر $\mathcal{B}_X$ داشته باشیم $\bigcup_{n=1}^k E_n \in \mathcal{B}_X$

مثال ۵.۵.۲. فرض کنیم $X = \mathbb{N}$ و B_X یک σ -جبر متشکل از تمام زیر مجموعه‌های X باشد. برای هر $E \in B_X$ تعریف می‌کنیم

$$\mu(E) = \begin{cases} |E| & \text{اگر } E \text{ باپایان باشد,} \\ \infty & \text{در غیر این صورت} \end{cases}$$

که $|E|$ همان کاردینال مجموعه E است. لذا μ یک اندازه است که به آن اندازه شمارشی روی $\mathbb{N}$ گوئیم. بعلاوه این اندازه σ -باپایان است.

ملاحظه ۶.۵.۲. در مجموعه اعداد ($\mathbb{C}$ یا $\mathbb{R}$) جبر تولید شده توسط تمام گویهای باز در $\mathbb{K}$ را جبر **بورل** گوئیم و آنرا با B نشان می‌دهیم که جبر تولید شده شامل تمام گویهای بسته نیز خواهد بود. هر عضو B را مجموعه بورل گوئیم. جبر **بورل** روی $\mathbb{R}$ شامل تمام مجموعه‌های نیم باز نیز خواهد بود.